

Geachte heer, mevrouw

In grote lijnen is het beschreven stuk overeenkomstig met de NEN4400. Een aantal punten geven zeker stof tot nadenken.

Het grootste obstakel in deze norm zit mijn ins ziens in de 75 werkdagen voor het aanleveren van het rapport. De verantwoordelijkheid wordt neergelegd bij de uitlener terwijl hij geen enkele grip heeft op de snelheid van de aanlevering van de stukken door de inspectie instelling. De afhankelijkheid van de uitlener ten opzichte van de inspectie instelling is in deze vorm te groot. Tenzij er bepaalde kaders worden vastgelegd waarin de uitlener zich kan beroepen op een vastgestelde termijn dat een inspectie afgerond moet zijn. Na een termijn van 5 dagen voor de inspectie zou ook een vast termijn moeten komen voor het aanleveren van een rapportage met daarin alle details door de inspectie instelling.

- Als ik vandaag 11 april vraag om een audit is er momenteel pas ruimte in juli om maar aan te geven hoe druk de inspectie instellingen al zijn.
- Mijn laatste audit was 11 maart en ik ben nog steeds in afwachting van het definitieve rapport, dus we zijn vandaag al een maand verder.
- Vervolgens heb je een periode nodig voor hoor en wederhoor en duidelijk te krijgen wat er aangepast moet worden.
- Voor de uitlener wordt er gesproken over een ruimte van 30 werkdagen om een fout te herstellen. Ook in deze is de uitlener niet alleen afhankelijk van zijn eigen onderneming (waar er een grote piek is, ziekte op de vestiging, vakantie etc) maar kan bijvoorbeeld ook afhankelijk zijn van een software leverancier / de belastingdienst / andere instantie. Wederom is dan de uitlener afhankelijk van andere instanties en het is geen juiste benadering om te zeggen dat je daar als uitlener achteraan moet gaan want je bent in deze afhankelijk van. Een belastingdienst gaat niet sneller functioneren omdat een ondernemer een probleem heeft wat opgelost moet worden. Normaliter had je 3 maanden de tijd om een minor op te lossen en dat was soms al uitdagend, deze periode wordt nu verder ingeperkt met deze maatregel.
- Als de herstelwerkzaamheden zijn gedaan moet er een herstelinspectie gedaan worden, wederom is de uitlener afhankelijk van een inspectie instelling voor de beschikbaarheid van een inspecteur.
- Vervolgens moet er een nieuw rapport opgesteld worden en deze nogmaals besproken en ook op dit proces is geen deadline voor de inspectie.

Bovenstaande in acht genomen is de termijn van 75 werkdagen geen reële termijn.

Naar wat ik begrepen heb wordt er veel geschermd met het bestuursrecht voor als de termijn niet gehaald zou worden zonder de schuld van de uitlener. In mijn ogen is dit de omgekeerde wereld. Als het buiten de schuld om is van de uitlener moet hij/zij daar dan ook niet de consequenties van ondervinden om in beroep te moeten gaan of bezwaar te maken en allerlei extra werkzaamheden te moeten uitvoeren. Dit zorgt voor nog meer oneerlijke werkdruk aan de kant van de uitlener. Het is aan u als wetgever ervoor te zorgen dat het aan de voorkant goed geregeld is en doordacht.

In bovenstaand relaas heb ik dan nog niet eens meegenomen wat deze termijn gaat betekenen op het moment dat de wet in gang gezet wordt. Krapte op de arbeidsmarkt en een zwaardere norm met meer rapportage zet dan ook de inspectie instellingen verder onder de druk.

In de huidige setting zorgt deze opmaak voor een te grote druk op de uitlener waar zijn afhankelijkheid van andere partijen groot is met daarbij het risico op het verliezen van zijn toelating.

Nog een aantal andere punten.

Non conformiteiten

Indien er een herstelactie noodzakelijk is dient het transparant te zijn voor de uitlener waar hij aan moet voldoen om dit aan te tonen. Hier wordt het overgelaten aan het professionele oordeel van de inspecteur. Audits moeten mijn ins ziens aan duidelijke eisen voldoen zonder dat daarvoor interpretatie plaatsvindt vanuit een individu.

4.7

Er is vanuit de NBBU al een procedure opgesteld met betrekking tot discriminatie, maar aangezien de wet het in de eerste kamer niet heeft gehaald zou het niet fair zijn deze nog wel in de norm te verwerken omdat dit ook niet geldt voor alle partijen die buiten de WTTA vallen.

4.8

Het informeren van een onderzoek door een instantie zoals de arbeidsinspectie / belastingdienst. Dit geeft wederom extra werkdruk en vragen die nog nergens toe leiden. Pas als je ergens niet aan conformeert verduidelijkt met een rapportage zou je een melding moeten doen. Om te voorkomen voor een uitlener dat er gelijk extra controles uitgevoerd worden zonder context.

Uit eigen ervaring heb ik inspecties gehad vanuit een belastingdienst / arbeidsinspectie, uit deze inspecties zijn geen bijzonderheden naar voren gekomen dus heeft een melding geen toegevoegde waarde. Zelfs vanuit een onderzoek vanuit de SNCU zijn er geen punten naar voren gekomen.

5.4

Met betrekking tot veiligheid is er een extra normering opgenomen, bedrijven die zijn gecertificeerd voor VCU zouden hiervoor een vrijstelling kunnen krijgen, scheelt weer voor de inspectiediensten en daarbij is de controle vanuit de VCU veel breder.

Als ik de norm lees is het niet duidelijk omschreven wat er van de uitlener verwacht wordt met betrekking tot de procedures aangaande veiligheid.

Daarnaast heb ik twijfels over de kwaliteiten van een inspecteur als het gaat om veiligheid, veelal zijn deze inspecteurs meer gericht op het financiële en ontbreekt het vaak aan praktische kennis aangaande veiligheid.

Afsluitend

Uiteraard is het goed dat er een gelijk speelveld ontstaat waarbij de kwaliteit van de dienstverlening omhoog gaat en malafide spelers worden aangepakt. Echter zoals eerder aangegeven zijn capaciteit van zowel de inspectie instelling als de handhaving noodzakelijk om dit tot een goed vervolg te brengen. Echter heb ik persoonlijk grote twijfels over de haalbaarheid hiervan. En de hele wet DBA is daar al een voorbeeld van.

Wat voor vele kleine MKB ondernemingen niet vergeten mag worden is dat er veel regelgeving bij komt. Deze regelgeving maakt het steeds lastiger om aan alles te kunnen voldoen en kennis daarbij up to date te houden. Daarom is een transparante wijze noodzakelijk en ook een eerlijke ruimte om correcties te kunnen doen indien er een keer een minor is. Fouten zijn tenslotte niet gewenst maar wel menselijk.